

Съвременни италиански писатели

7. Массимо Бонтемпелли¹⁾

Ако Массимо Бонтемпелли бѣше български писателъ, нашитѣ критици-лѣвчари и критици-дѣсничари, така строго деферинцирани, като нигде другаде, биха се намѣрили въ чудо при оценкитѣ си върху тоя писателъ. Защото Бонтемпелли не се стремида отрази въ произведенията си настроенята и тежненята на маситѣ, нито пъкъ държи смѣтка за нѣкаква традиция въ изкуството — било национална или интернационална. Разглежданъ отъ догматично-класово литературно гледище, той е „типиченъ“ реакционеръ; разглежданъ отъ чисто естетическо, или националъ-традиционално гледище, той е краенъ революционеръ. Това сж нѣща, които могатъ лесно да се установятъ, още повече, че Бонтемпелли не е само художникъ, но и теоретикъ, създателъ на естетико-идейно направление въ литературата: „новечентизмътъ“ е негово дѣло.

Отъ една страна, за да дадемъ по-пълненъ образъ на Бонтемпелли, и отъ друга, за да улеснимъ общия анализъ на творчеството му, ние ще нахвърлимъ нѣкои отъ основнитѣ черти на това твърде интересно направление, което на времето предизвика бурни препирни въ литературнитѣ срѣди на Италия.

Въ една своя сказка върху „Литературния новечентизмъ“, Бонтемпелли заявява: „Нашето време се нуждае отъ воля и отъ въображение, а не отъ въздишки“ и: „20-ята вѣкъ ще бжде вѣкъ на човѣка като фантазия и въображение.“

Изхождайки отъ тия предпоставки, Бонтемпелли се обявява решителенъ противникъ на старото и повежда една смѣла борба за пълното освобождаване отъ „разложенитѣ“ остатъци отъ 19-я вѣкъ: психологическия анализъ, натурализма, естетизма, дребнобуржоазния вкусъ, втрѣсващия сентиментализмъ. Бонтемпелли се обявява решителенъ привърженикъ за единъ забавенъ начинъ на писане, дори когато сюжетътъ е „печаленъ“. Той иска изкуството отъ досада да се превърне въ чудо.

Бонтемпелли е противъ формалното изкуство. Той про-

¹⁾ Вж. разказа на Бонтемпелли: „Млада довѣрчива душа“, ев. отъ П. Драгоевъ, на стр. 192 „Ит. бълг. сп.“, 1933, 3.